

videre. For at komme ind paa en saadan Vej, for overhovedet at komme ind paa en Forhandling, er det en Selvfølge, at vi alle maa bringe Ofre. Den højtærede Minister har bragt Ofre fra sin Side, og vi have gjort det fra vor Side. Overhovedet, naar man vil til en Forhandling og søge at opnå det, som ogsaa for det ærede Medlem staa som et stort Gode, maa vi alle bringe visse Ofre. Det drejer sig kun om, at det ikke maa være Ofre, som ere for store. Vi nære den Overbevisning, at ved at gaa med til en kun midlertidig Foranstaltning have vi paa ingen Maade forladt den Grundvold, vi hidtil have staaet paa; og det er kun, fordi vi stadig staa paa den samme Grund — dette, at vi, inden vi gaa til den endelige Ordning, ville høre Kirken — at vi have kunnet gaa med til det, vi her foreslaa, og som jeg fremdeles tillader mig at anbefale Tinget.

la Cour: Jeg vil blot gøre en Bemærkning til det højtærede 2det kongevalgte Medlem (Goos). Det lod, som om han mente, at det kun var den Side eller den Gruppe, han tilhørte i Udvalget, der havde været villig til at bringe Ofre for at faa Kommissionen frem. Jeg vil dertil sige, at det er et lige saa hjerteligt Ønske fra vor Side at faa et kirkeligt Udvalg, der kan skabe en Forfatning; altsaa, dette Ønske gælder ikke blot for Flertallet, som det ærede Medlem pointerede, men ogsaa for Mindretallet. Forskellen mellem os er vel egentlig den, at vi finde, at den midlertidige Lov, som de Herrer byde, er bygget over et vel solidt og vel varigt Grundlag. Naar der har været talt saa meget paa den ene Side om Lovens midlertidige Karakter, have vi paa den anden Side udtrykkelig hævdet, at det saa kunde være naturligt, om det og det ikke bestemtes; vi finde, at det kunde være meget naturligt, naar det var en for altid fastslaaet Lov; men dette er jo en midlertidig Lov, og den bør sandelig bygges efter en lidt lettere Maalestok og med mindre faste Konturer end en varig Lov.

Nordby: Over for den højtærede Ordfører (Reedtz-Thott), der jo rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, maa jeg sige, at jeg har jo ganske vist været fuldt klar over, at 6 Aar ere ingen Evighed, men jeg er ogsaa klar over, at det er dog et Stykke Tid. Jeg mener tillige at være klar over, at vi faktisk have en Kirkeforfatning i

denne Tid. Og jeg er yderligere klar over, at saaledes som jeg har opfattet Sagen hidtil i Forening med det daværende Flertal, have vi ikke villet begynde at behandle et Lovforslag om Menighedsraad, uden at det havde været behandlet i et kirkeligt Udvalg. Saa jeg ser ikke rettere, end at vi, der staa paa dette Standpunkt, staa paa det oprindelige Standpunkt. Vi have altsaa ikke forladt det, som vi en Gang have antaget som det rette i denne Sag. — Selvfølgelig vil jeg glæde mig over, at der i og for sig kommer Arbejde i Gang paa denne Sag, og at der fremkommer et Udvalg, vel at mærke, naar det bliver af den Beskaffenhed, som jeg kunde ønske. Men naar den højtærede Ordfører spørger mig, om jeg kunde antyde nogen anden Vej, der kunde føre til Maalet, da kan jeg i og for sig ikke svare for det. Jeg har fremstillet, hvorledes vi i Mindretallet have villet fremme denne Sag, og den Maade har hidtil ikke vundet den højtærede Ministers Billigelse; men det var jo dog muligt, at den kunde gøre det. Og jeg vil fremdeles hævde, at den er meget bedre end den, som Flertallet foreslaar, fordi den intet foregriber med Hensyn til Kirkeforfatningens endelige Ordning; det store Fortrin har den. Og have vi ventet saa længe med at faa en Kirkeforfatning, kunde vi nok vente 3 Aar til endnu, antager jeg. Jeg indser ikke, at der af den Grund skulde være nogen særlig Fare paa Færde. Ogsaa jeg har bragt Ofre; over for det Spørgsmaal, som den højtærede Ordfører fremkom med før, om jeg vilde være med til at bringe Ofre, vil jeg sige, at jeg har været med til at stille det oprindelige Forslag om Udvalgs Nedsættelse og henstille det til Ministerens Valg. Men det vilde Ministeren ikke. Paa dette Omraade har jeg ladet mig vejlede af selve Sjællands Biskop, han udtalte i Fjor, at Sagen let lod sig ordne paa den Maade. Det Standpunkt har jeg staaet paa, men naar nu Forslaget kommer tilbage fra Folketinget, er jeg villig til og Mindretallet er villigt til at komme Ministeren i Møde og vælge paa en lignende Maade, som Ministeren foreslaar, men jeg er ikke villig til at gaa ind paa at vedtage et Stykke Kirkeforfatning for at fremme det, som vi disse to Samlinger igennem have holdt paa, at vi ønskede.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.